

Lezen: Zacharia 12 & Mattheüs 15: 21-28 (beide uit Herziene Statenvertaling)

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

Het is vandaag Israëlzondag. De Protestantse Kerk in Nederland waartoe wij behoren, voelt zich geroepen gestalte te geven aan haar onopgeefbare verbondenheid met het volk Israël. Daarom hebben we in de PKN jaarlijks een Israëlzondag.

We lezen vandaag over Israël uit de profetieën van Zacharia en uit het evangelie zoals beschreven door Mattheüs. Laten we eerst ons oor te luister leggen bij Zacharia. Zacharia heeft veel overeenkomsten met de profeet Haggai.

Dat is ook niet verwonderlijk want Zacharia en Haggai hebben ongeveer een maand samen gewerkt. Het verschil in hun profetieën is dat Haggai een van de makkelijkst te begrijpen profeten is van de zogenoemde Kleine Profeten, terwijl Zacharia het moeilijkst te begrijpen is.

Wij richten ons vandaag op Zacharia. Zijn naam betekent 'God herinnert'. Zacharia was priester en daarnaast ook profeet. Zacharia schenkt aandacht aan twee bijzondere zaken. Als eerste dat de priesters de plaats van de profeten zullen innemen als geestelijke leiders van de gemeenschap. De komende vierhonderd jaar zullen er geen profeten meer optreden, alleen nog priesters.

Een tweede bijzondere zaak is dat Zacharia Jozua mag kronen tot koning. En waarom is dat bijzonder? Het is bijzonder omdat Jozua een priester is. Slechts één keer eerder was een priester koning, namelijk Melchisedek. De priester neemt de taak dus over van de koning en van de profeet.

Tegen de tijd dat Jezus geboren is, waren er alleen nog maar priesters over. Johannes de Doper was weer de eerste profeet na vierhonderd jaar. De profetieën van Zacharia bestaan uit twee delen. De hoofdstukken 1 t/m 8 gaan over de problemen in de huidige tijd toen. De hoofdstukken 9-14 bevatten voorspellingen over de toekomst.

De profetie in hoofdstuk 12 die we gelezen hebben, gaat dus om een voorspelling in de toekomst. Het beeld dat opgeroepen wordt is dat van de stad Jeruzalem die aangevallen wordt door een internationale legermacht.

Aangezien zoiets nog nooit heeft plaatsgehad, zal het voor ons ook iets toekomstigs zijn.

Het zal een moeilijke tijd zijn voor de inwoners van Jeruzalem, maar de Here God zal hen beschermen. Hij zal hen de overwinning geven. Hij zal Zijn Geest van genade en van de gebeden over hen uitstorten. Zij zullen Hem dan aanschouwen die zij doorstoken hebben.

De verdrukking in Israël zal zo groot zijn dat ze het alleen nog maar verwachten van de Here God. En dan zal onze Heer Degene die zij doorstoken hebben naar hen toesturen en ze zullen Hem zien en erkennen.

Deze mededeling over Hem die zij doorstoken hebben, komt terug in het boek Openbaring, het eerste hoofdstuk, vers 7. Daar lezen wij: Zie, Hij komt met de wolken, en elk oog zal Hem zien, ook zij, die Hem doorstoken hebben.

Daarmee wordt duidelijk dat het hier over onze Heer Jezus Christus gaat. Er komt een moment dat Israël omringt door vijanden massaal tot God zal roepen en dan zal God de Messias opnieuw zenden en pas dan zal het volk Israël zien dat Jezus van Nazareth de Messias is, of met de Griekse term die wij vaak gebruiken, dat Jezus, de Christus is. Het gaat hier dus om de wederkomst van Jezus.

Het volk Israël zal dan rouw bedrijven. Rouwen omdat ze Hem niet eerder hebben erkent en dat terwijl Jezus speciaal voor hen gekomen was. Daarover hebben we gelezen in het evangelie door Mattheüs.

We hebben gelezen dat Jezus vertrok uit Galilea naar het gebied van Tyrus en Sidon. Schriftgeleerden en Farizeeën maakten het Jezus lastig en de tijd van Zijn lijden was nog niet gekomen. Jezus trekt zich terug. Hij wijkt uit naar het buitenland kunnen we zeggen. Het gebied van Tyrus en Sidon was heidens gebied.

Daar aangekomen komt er een Kananese naar hen toe. Mattheüs wil ons het opvallende van deze gebeurtenis duidelijk aanduiden, want hij begint de zin met 'En zie'. Met andere woorden: 'Let op!'

De vrouw roept: 'Heer, Zoon van David, ontferm U over mij! Mijn dochter is ernstig door een demon bezeten.' Deze vrouw erkent Jezus als haar Heer.

Let op, zegt Mattheüs, deze heidense vrouw erkent Jezus als haar Heer, maar de Schriftgeleerden en Farizeeën in het geheel niet. Deze vrouw noemt Jezus 'Zoon van David' en dat is een messiaanse titel.

De vrouw moet dus bekend zijn geweest met de verwachtingen in het Jodendom en met de beloften van het Oude Testament. Zij weet dat de messiaanse koning van God macht heeft over alle boze geesten en roept daarom Zijn hulp in over haar ernstig zieke dochter, die zwaar bezeten is.

En hoe regeert onze Heer op de hulproep van deze vrouw? Nou, Hij reageert helemaal niet. De leerlingen van Jezus beginnen zich eraan te storen en vragen hun Meester om deze vrouw weg te sturen.

Jezus vertelt zijn leerlingen dat Hij niet gekomen is voor deze heidense vrouw, maar alleen voor de kinderen van Israël. Wij, als niet Joodse mensen en daarmee als heidenen in Bijbelse zin, schrikken ervan. Is Jezus niet voor ons gekomen?

Laten we nog even doorlezen. De vrouw laat het er niet bij zitten. Ze volgt hen en knielt voor Jezus neer. 'Heer, help mij', smeekt ze. Jezus antwoordt dat het niet de bedoeling is om de kinderen het brood af te pakken en het aan de honden te geven.

We moeten die overigens niet verkeerd opvatten als zouden de honden geen recht op eten hebben. Nee, maar het gaat om de volgorde. Zolang de kinderen nog niet genoeg gegeten hebben, moeten de honden wachten.

Maar deze vrouw laat zich niet voor één gat vangen en zegt dat de honden ook de kruimels eten die van de tafel vallen. Het volk van Israël kruimelt met het Brood des levens. Jezus moest immers uitwijken en nu Israël die kruimels laat vallen, meent deze vrouw dat Jezus haar wel kan helpen.

Jezus ziet dat het geloof van deze vrouw oprecht is. Hij zegt zelfs dat het geloof van deze vrouw groot is. Haar wens wordt vervuld. Maakt Jezus hier dan een uitzondering? Nee, Jezus laat hierin blijken op welke wijze wij met Hem verbonden kunnen zijn: sola fide, door het geloof alleen.

Beide Schriftgedeelten gaan over Israël. Beide gaan ook over de verhouding van Israël en Jezus. In het gedeelte uit Mattheüs is Jezus nog niet welkom,

althans bij een deel van Israël niet. We weten waar het op uitgelopen is. Hij werd gekruisigd net buiten de muren van Jeruzalem.

De Joden riepen dat Jezus' bloed over hen zou komen en over hun kinderen. Ze namen de verantwoordelijkheid voor Jezus' dood. Ze zagen niet Wie Hij was. Ze herkenden en erkenden Hem niet als Hun Messias, waar die heidense vrouw dat wel deed.

Is daarmee het heil voor het Joodse volk verkeken? Ze hebben nu al zo veel kansen gehad, verwerpt God Zijn volk nu? Ieder mens zou waarschijnlijk wel zo gehandeld hebben, maar de Here God is anders.

God is trouw aan Zijn Woord. Hij laat niet los wat Zijn hand begon. Zacharia mocht ervan profeteren. Er komt een tijd dat Israël door vele volken zo in het nauw gebracht zal worden dat het massaal tot God gaat roepen en dan komt Jezus terug op de wolken.

Hij die door Zijn eigen volk werd overgeleverd om te worden gedood, Hij die zij doorstoken hebben, komt terug omdat Hij niet loslaat wat Zijn hand begon. Hij komt Zijn volk, Hij komt Israël redden.

En hoe zit het dan met ons? Israël laat nog steeds kruimels vallen. Velen erkennen Jezus nog niet als de Messias. Voor ons zijn er kansen. We mogen meedoen met het heil dat voor Israël bedoeld is. Wij mogen geënt worden op de stam Israël.

Hoe worden wij dan geënt op de stam Israël? Sola fide, door het geloof alleen. Alleen door het aannemen van Jezus Christus als onze Heer en Verlosser. We zondigen immers net zo erg als het volk Israël. Wij zijn geen haar beter. Wij en zij kunnen alleen vanuit de genade van Jezus Messias leven.

We zijn onopgeefbaar verbonden met het volk Israël in Jezus Christus. Hij die komen zal om Zijn volk te redden. Hij die komen zal om ons definitief te verlossen en Zijn Koninkrijk in alle heerlijkheid gestalte zal gaan geven.

Wat betekent dat praktisch? Laten we de Joden in ieder geval in ons doen en laten niet in de weg staan om de Messias te herkennen. Dat is helaas in de geschiedenis maar al te vaak gebeurd. Laten we hen als zusters en broeders behandelen. Dat betekent overigens niet dat je alles goedkeurt wat ze doen.

Maar het betekent zeker wel dat we ons verzetten tegen elke vorm van antisemitisme. Dat we ons verzetten tegen allen die het volk Israël de zee in willen drijven.

Maar dit alles betekent weer niet dat we onze Palestijnse en Arabische zusters en broeders vergeten met wie we in Jezus Christus ook verbonden zijn. Palestijnse en Arabische christenen hebben het ook heel moeilijk.

Zusters en broeders, bidt voor de vrede van Jeruzalem. Een vrede die eens definitief zal zijn als Jezus Christus terug zal komen op de wolken.

Kom, Here Jezus, kom, ja kom spoedig. Verlos uw Israël en ons met hen. Laat ieder 's Heren goedheid prijzen, Zijn liefde duurt in eeuwigheid.

Amen.